

Bu mu yani derdin Özlem!

15 yıl önce yazdığı ilk romanı 'Beni Beklerken'i yıllar sonra yeniden elden geçirerek yayımlayan Sibel Oral, "37 yaşında, 17 yaşındaki halimle yeniden karşılaştım. Çok tuhaftı. Anneleri gibiydim galiba kahramanların. Onlara çok kızdım" diyor.

ESRA AÇIKGÖZ

eacikgoz@hurriyet.com.tr

"Ben, hepimizin toplamıyım. Babamın sana olan özlemi, annemin bana olan nefreti, senin babama olan zaafın, Duygu'nun yaşama duyduğu özlemi. Ve, ben; kendime özlemim. Kendimi özleyenim."

İşte böyle anlatıyor kendini, 'Beni Beklerken' romanının Özlem'i.

Ve onu "Kalk hadi, yolcu et beni, gidecek yollarım var" diyerek karşılıyor en yakın arkadaşı Duygu.

Gazeteci, yazar Sibel Oral'ın isimlerinin ağırlığını taşıyan iki genç kızın var olma savaşını, hayallerini, yıkımlarını, inandıkları ve inanamadıklarını anlattığı romanı, ilk kez 2006'da okurla buluşsa da bu ay ON8 Kitap tarafından yeniden basıldı.

Bir aşığa duyulan 'Özlem'in ve bir türlü dinlenmeyen 'Duygu'ların anlatısı olan kitabı, Sibel Oral yeni basım için elden geçirmiş. Editörlüğün kazandırdığı deneyimle yazıyı ustaca kesip atsa da 'o hal'ine de çok haksızlık etmek istemediğinden; "Tüm acemilikleri, kendini gösterme kaygısı ve hatta kendini yazar sanan bir gencin tüm hevesleri"ni olduğu yerde bırakmayı da ihmal etmemiş.

Kahramanlarıma çok kızdım

Peki bütün bu süreç nasıl mı başlamış? Yanıtı Oral'dan:

"Sanıyorum her şey önce Halil Türkden'in girişimi, Mehmet Er-kurt'un değerlendirmesi, sonra da Mine Soysal ve Müren Beykan'ın beni yüreklendirmesiyle oldu.

İlk baskı bende olmasına rağmen okumak için istediklerinde bende de olmadığını söyledim. Onlar yine ne yapıp edip buldurmışlar. Bunu öğrendiğimde çok utandım, 'Şu an o romanı okuyor olabilirler, eyvah' dedim. Bir gün Müren ve Mine Hanım beni çağırdı ve romanı okuduklarını, beğendiklerini, ON8 okuruna uygun olduğunu ve yeniden bir gözden geçirmeyle basmak istediklerini söylediler. Emin misiniz, diye sorduğumu anımsıyorum koskoca insanlara. O soru aslında sanıyorum kendime yönelttiğim bir soruydu. Çünkü emin değildim."

Bazı kahramanlar sizinle bir yaşar, bazılarını da olduğu yerde

bırakmak gerekir. Özlem ve Duygu, Oral için bir anlamıyla geride kalkanlardan.

O yüzden kitabı yeniden elden geçirmesi kolay olmamış. **"Bu mu yani derdin Özlem dedim, beni darlıyorsun Duygu dedim. Anneleri gibiydim galiba kahramanların"** diyerek anlatıyor o süreci, "10 yıl önce yayınlanmış ama aslında 15 yıl öncesinde yazılmıştı. Çocukluğumu 80'lerde, gençliğimi 90'larda yaşamışım ve alabildiğine sıkıntılı bir çocukluk ve ilk gençlik geçirmişim. İşte 37 yaşında, 17 yaşındaki halimle yeniden karşılaştım. Çok tuhaftı."

Üstelik romanın büyük kısmını Diyarbakır'da çocukların, gençlerin yok yere öldürüldüğü günlerde, pencereden uzaklara bakınca yükselen dumanların görüldüğü zamanlarda yapmış. **Bireysel acılarıyla boğuşan romanın kahramanları Duygu ve Özlem'e çok kızmış, 15 yıl önceki Sibel'e de.** "Son kitabım Roboskî Katliamı'nı anlatıyor biliyorsun, ondan sonra, Diyarbakır'da savaşın ortasında bunu yeniden okumak ve gözden geçirmek beni çok etkiledi" diyor.

10 yıl önce yazılmış bir romanı yeniden elden geçirmek, kendi hayatında da bir yolculuğa çıkarılmış haliyle Oral'ı. Peki geri dönüp bakınca ne mi görmüş?

"Sahiden ben de romanın kahramanları gibi kendimi beklemişim, onu gördüm. **Ve evet, tüm kaybettiklerime rağmen beklediğime değmiş, bunu gördüm.** Müren Beykan ve Mine Hanım'a sahiden borcum var bu anlamda, biraz daha büyüdüm çünkü."

'10 yıl önceki Sibel'e ne dersin?' diye sorduğumuzda **"Sakin ve daha sabırlı ol, yavaş yavaş acele et; ömrün boyunca kendin dahil birçok şeyi beklemeye devam edeceksin"** diye cevap veriyor. Evet, yavaş yavaş acele etmek iyi bir yöntem olabilir!

BENİ BEKLERKEN

Sibel Oral
ON8 Kitap, 2016
196 sayfa, 15 TL.